

РЕШЕНИЕ

№ 25654

гр. София, 02.12.2024 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 65
състав, в публично заседание на 28.11.2024 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Ванина Колева

при участието на секретаря Ирена Йорданова, като разгледа дело номер **11693** по описа за **2024** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.145-178 от Административнопроцесуалния кодекс (АПК), вр. с чл. 46а, ал.1 и ал. 2 от Закона за чужденците в Република България (ЗЧРБ).

Образувано е по жалба на Д. М. Х./ DAUD M. H., ЛНЧ [ЕГН], [дата на раждане] в Сирийската арабска република, гражданин на Сирийската арабска република, срещу Заповед № 5364з-4697/ 30.10.2024г., издадена от директора на Дирекция „Миграция“ – МВР, с която, на основание чл. 44, ал.6, ал.8 и ал.10 от ЗЧРБ и чл. 13 във вр. с чл. 8, ал.1 от Наредбата за отговорността и координацията на държавните органи, осъществяващи действия по административно сътрудничество при прилагане на Регламент Д. и Регламент Евродак, е принудително настанен в специализиран дом за временно настаняване на чужденци (СДВНЧ).

В жалбата са изложени твърдения за незаконосъобразност на обжалвания административен акт поради необоснованост, допуснати съществени нарушения на административно-производствените правила при постановяването му, противоречие с материалноправните разпоредби и целта на закона. Твърди, се че мярката е непропорционална и жалбоподателят има семейство в страната, при което може да бъде настанен. Моли съда да отмени заповедта за принудителното му настаняване в СДВНЧ. Претендира разноски.

Ответникът, директорът на Дирекция „Миграция“ при МВР, изпраща административната преписка по издаване на заповедта. В съдебно заседание, чрез процесуалния си представител, изразява становище за неоснователност на жалбата и

излага подробни доводи за законосъобразност на оспорената заповед. Моли обжалването да бъде отхвърлено. Претендира юрисконсултско възнаграждение.

Прокурор от Софийска градска прокуратура не участва при разглеждане на делото.

Административен съд София-град, като обсъди доводите на страните и събраните по делото писмени доказателства, приема за установено следното от фактическа страна:

С писмо изх. № КП-04-147/25.10.2024г. (л.20) директорът на дирекция “Миграция” – МВР е уведомен, че на 30.10.2014г. ще бъде извършен трансфер от Кралство Б. към Република България, на основание чл. 8, ал.1 от Наредбата за отговорността и координацията на държавните органи, осъществяващи действия по административно сътрудничество при прилагане на Регламент Д. и Регламент Евродак, по искане на Кралство Б. за обратно приемане на Д. М. Х./ DAUD М. Н., гражданин на С., [дата на раждане]

След извършена проверка е установено, че сирийският гражданин е подал молба за закрила в Република България на 28.01.2021г. и с Решение № 1433/17.02.2022г. на председателят на ДАБ – МС му е предоставен хуманитарен статут.

С влязло в сила Решение № 9529/12.09.2024г. на председателя на ДАБ – МС хуманитарния статут на Д. М. Х./ DAUD М. Н. е прекратен.

След като е приел, че са налице обстоятелствата по чл.34, ал.3 от АПК, тъй като решаването на въпросът не търпи отлагане, за да се защитят важни държавни и обществени интереси, свързани със запазване на обществения ред, на основание чл.44, ал.1 и чл. 41, т.4 от ЗЧРБ, тъй като спрямо лицето има влязло в сила решение за отказ на международна закрила, въз основа на предложение рег. № 5364р-26174/30.10.2024г. със заповед № 5364з-4695/30.10.2024г. директорът на дирекция “Миграция” е наложил на Д. М. Х./ DAUD М. Н. принудителна административна мярка (ПАМ) “Връщане до страна на произход, страна на транзитно преминаване или трета страна”, която да се изпълни до страна на произход – С..

С предложение рег. № 5364р-26176/30.10.2024г. до директора на Дирекция “Миграция” – МВР е предложено на сирийския гражданин да бъде издадена заповед за принудително настаняване в СДВНЧ при Дирекция “Миграция”, предвид опасността да се укрие и да възпрепятства изпълнението на наложената ПАМ, както и до създаване на необходимата организация за осигуряване на документ за пътуване на лицето, транспортна връзка и билет до страната на произход. В предложението е посочено, че при направената преценка за възможността лицето да се укрие, е взето предвид личното поведение на чужденеца, който е напуснал територията на Република България и след това няма регистрирано влизане, както и фактът, че е установен на територията на Кралство Б., което дава основание да се предположи, че целта на чужденеца е З. Европа, а не търсене на международна закрила. В предложението е прието, че не могат да бъдат приложени алтернативните, предвидени в чл. 55, ал.5, т.1,2 и т. 3 ЗЧРБ, обезпечителни мерки, тъй като в Дирекция “Миграция” МВР не е постъпвала декларация от български гражданин с нотариална заверка на подписа за осигуряване на жилище и финансова издръжка на чужденеца по време на престоя му в Република България, няма данни чужденецът да притежава финансови средства, за да се приложи обезпечителната мярка – парична гаранция, няма и данни чужденецът да притежава валиден национален паспорт или друг документ за пътуване, който да бъде предаден във временен залог.

Прието е, че са налице обстоятелствата по чл. 34, ал.1 АПК и че единствено настаняване в СДВНЧ дава възможност на чужденеца да бъде извършен медицински

преглед и да бъде локализиран на територията на страната. Изтъкнато е, че това е единствената ефективна мярка, която би гарантирала изпълнение на наложената му ПАМ, тъй като с поведението си чужденецът е доказал, че ще се опитва да напусне страната.

Въз основа на мотивите в предложение рег. № 5364р-26176/30.10.2024г, на основание чл. 44, ал.6, ал.8 и ал.10 от ЗЧРБ и чл. 13 във вр. с чл. 8, ал.1 от Наредбата за отговорността и координацията на държавните органи, осъществяващи действия по административно сътрудничество при прилагане на Регламент Д. и Регламент Евродак, както и заповед рег. № 5364з-4695/30.10.2024г. за налагане на ПАМ и предвид опасността чужденецът да се укрие и да възпрепятства изпълнението на наложената ПАМ, директорът на дирекция “Миграция” – МВР е издал обжалваната в настоящето производство заповед рег. № 5364з-4697/ 30.10.2024г., с която Д. М. Х./ DAUD М. Н. е настанен принудително в СДВНЧ до отпадане на пречките и създаване на необходимата организация по изпълнение на наложената спрямо него ПАМ по ЗЧРБ за срок до 6 месеца, считано от датата на фактическото настаняване.

С жалбата по делото са представени копия на молба за предоставяне на убежище от жалбоподателя до президента на Република България с УРИ 105400-4941/11.11.2024г. и молба за възстановяване на хуманитарен статут до ДАБ – МС с УРИ 105400-4943 от 11.11.2024г.

Допълнително с молба от жалбоподателя са представени договор за преотдаване под наем на недвижим имот от 20.11.2024г.; сирийска семейна карта с превод на български език и копие на семейна регистрация от гражданския регистър от Сирийската арабска република, Министерство на вътрешните работи с превод на български език; удостоверение за съпруга и родствени връзки от Столична община, район Т. с изх. № 2631/13.11.2024гг; копие от нотариално заверена декларация от 14.11.2024г. от българския гражданин Т. А. М., че ще поеме напълно издръжката и ще осигури жилище на Д. М. Х. и Я. М. Х.; копие от нотариално заверена декларация от 14.11.2024г. по чл. 72, ал.5 от Правилника за прилагане на ЗЧРБ от Тезжан А. М., че до изпълнение на наложената ПАМ съгласно ЗЧРБ, ще осигурява жилище и издръжка на чужденеца и копие от карта на чужденец с хуманитарен статут и удостоверение за пътуване зад граница на майката на жалбоподателя Рабуаа Д. М., от карта на чужденец с хуманитарен статут на баща му Х. М. Н. и от карта за пътуване зад граница на чужденец с хуманитарен статут на сестра му Хилина М. Х..

От ДАБ – МС е представено по делото писмо изх. № КП-04-876/27.11.2024г., от което се установява, че на жалбоподателят Д. М. Х./ DAUD М. Н. е предоставен хуманитарен статут с влязло в сила решение №1433/17.02.2022г. на председателя на ДАБ-МС. Лицето е подало молба за самоотказ от предоставената международна закрила от 04.09.2024г. и с решение № 9529 от 12.09.2024г. на зам.-председателя на ДАБ при МС производството на чужденеца е прекратено. На 12.11.2024г. Д. М. Х./ DAUD М. Н. подава последваща молба за международна закрила, производството по разглеждането на която не е приключило. Към писмото са приложени заверени копия на посочените решения и молбите до ДАБ- МС на жалбоподателя.

От ответника е изпратена административната преписка по издаване на заповедта.

По искане на жалбоподателя пред съда като свидетели са разпитани неговите родители. От показанията на майка му Рабуаа Д. М. се установява, че родителите, сестрата и един от братята на жалбоподателя живеят в апартамент в [населено място], в който могат да осигурят място и да се грижат и за Д.. Свидетелят заявява, че нямат

намерение да напуска държавата. В България, имат социална среда, познати приятели. Бащата на жалбоподателя Х. М. Н. заявява пред съда, че може да се грижи за сина си, работи в строителството, а предишният работодател на Д. М. Х. бил готов да го назначи отново. Свидетелят заявява, че не е знаел, че синът му има намерение да напуска България и да се отказва от предоставения тук хуманитарен статут и да замине за Б., ако е знаел нямало да му разреши. Направил го по съвет на адвокат, който му обещал, че ако се откаже от статута тук, ще получи хуманитарен статут в Н., за което платили по 500 евро.

При така установените факти, Административен съд София-град приема следното от правна страна:

От представените пред съда писмени доказателства, се установява, че жалбата е постъпила в съда на 13.11.2024г. Заповедта е връчена на 30.10.2024г., следователно обжалването е в срок. Жалбата е подадена срещу подлежащ на оспорване административен акт. Подадена е от адресата на оспорената заповед – лице с правен интерес от оспорването ѝ. Поради изложеното, жалбата е процесуално допустима.

Разгледана по същество е неоснователна по следните съображения:

Заповедта е издадена от компетентен орган – директорът на дирекция “Миграция” – МВР, който съгласно чл. 44, ал.1, вр. с ал. 6 ЗЧРБ е компетентен да издава заповеди за настаняване на чужденец в СДВНЧ. От приетата по делото заповед № 8121к-1498/19.04.2024г. на министъра на вътрешните работи (л.59) се установява, че именно издателят на оспорвания акт е заемал тази длъжност към момента на издаването му.

При постановяване на оспорената заповед не са допуснати нарушения на административнопроизводствените правила от категорията на съществените. Регулираните от ЗЧРБ обществени отношения и индивидуалната преценка на обстоятелствата по случая предопределя незабавно произнасяне на органа в защита на важен държавен и обществен интерес по смисъла на чл. 34, ал. 4 АПК. Още повече, че оспорващият е упражнил в пълна степен правото си на защита в хода на съдебното производство, като не е оборил релевираните от административния орган обстоятелства по чл. 44, ал. 6 от ЗЧРБ, съставляващи фактически основания за издаване на процесната ПАМ. В този смисъл е и практиката на ВАС (Решение № 1044 от 4.02.2022 г. на ВАС по адм. д. № 11781/2021 г., Решение № 2404 от 14.02.2020 г. на ВАС по адм. д. № 13483/2019 г., Решение № 10097 от 23.07.2020 г. на ВАС по адм. д. № 4794/2020 г., IV о.и др).

Неоснователни са доводите на жалбоподателя в тази насока свързани с твърдението му, че преводачът му е превел оспорената заповед на следващия ден, а не на 30.10.2024г., когато му е връчена. В подкрепа на това твърдение не са представени доказателства. Дори да се приеме, че това е така, това нарушение на административнопроизводствените правила не е съществено, доколкото не влияе на издадения акт. То е извършено след постановяването му и би имало отношение към срока за обжалването му, който в случая е спазен.

Изложени са фактически и правни основания за издаване на заповедта, като органът изрично се е позовал на предложение рег. рег. № 5364р-26176/30.10.2024г., за да приеме, че е налице опасност от укриване. Не е необходимо административният акт да съвпада по време с излагането на съображенията, заради които е постановен. Възможно е те да предхождат акта и да се съдържат в отделен документ, предварително съставен, за да го инициира. Щом се базира на такъв подготвителен

материал, изготвен от помощен орган, формулираните в него мотиви следва да се смятат обосноваващи административния акт (ТР № 16/1975 г. на ОСГК на ВС).

От мотивите на заповедта и предложението следва, че настаняването е с цел организиране на връщането до отпадане на пречките и създаване на необходимата организация по изпълнение на наложената ПАМ. Следователно, към момента на издаване на заповедта тепърва ще се предприемат действия по изпълнение на наложената ПАМ и ще се установи съществува ли разумна възможност за извеждането на жалбоподателя от страната.

Няма спор и от събраните по делото писмени доказателства се установява, че Д. М. Х./ DAUD M. H. към датата на издаване на оспорената заповед има качеството на незаконно пребиваващ в страната чужденец. Правният статус, който даден чужд гражданин има, е решаващ за правомощията на държавата, в лицето на нейните компетентни органи, спрямо него. С оглед на това правилното установяване на правния статус на чуждия гражданин е елемент на материалната законосъобразност на предприетите спрямо него мерки. В случая следва да се има предвид и разпоредбата на чл. 44, ал.12 ЗЧРБ, според която настаняването в специалните домове за временно настаняване на чужденци не се прекратява, когато има сериозни основания да се предполага, че чужденецът е подал последваща молба за международна закрила единствено с цел да забави или да затрудни изпълнението на наложена принудителна административна мярка по чл. 39а, ал. 1, т. 2 или 3.

Безспорно е, че съгласно чл. 142, ал. 1 АПК материалната законосъобразност на индивидуалния административен акт се преценява от съда към момента на издаването му. Предмет на оспорения акт е мярката "принудително настаняване в специален дом за временно настаняване на чужденци", която принудителна мярка, при настъпване на нови обстоятелства, като възможност за замяната ѝ с друга по-лека, получаване на хуманитарен статут или невъзможност за изпълнение на наложената ПАМ, може да бъде прекратена или заменена с друга.

В тази връзка съдът не кредитира представения от жалбоподателя договор за преотдаване под наем на недвижим имот, доколкото не е подписан. Както той, така и нотариално заверените декларации от българския гражданин Тезжан А. М. са изготвени след издаване на обжалваната заповед и не са част от административната преписка, поради което административният орган е нямало как да ги вземе предвид при постановяване на административния акт. От друга страна изложеното в двете декларации противоречи на събраните в хода на съдебното обжалване гласни доказателства. Според показанията на разпитаните свидетели те могат и искат да се грижат за сина си Д. М. Х./ DAUD M. H. и той може да остане с тях в апартамента, в който живее семейството в [населено място]. От друга страна в декларациите е посочено, че Тезжан А. М. ще му осигурява жилище в [населено място], [община], област Д. и издръжка.

Мярката "принудително настаняване в специален дом за временно настаняване на чужденци" е наложена в съответствие с преследваната от закона цел - да се подготви и извърши извеждането на чуждия гражданин извън страната, чл. 44, ал. 6 ЗЧРБ, съответно чл. 15 (1) Директива 2008/115.

Налице са и предвидените в закона материалноправни предпоставки за издаване на заповед, с която се прилага мярката "принудително настаняване в специален дом за временно настаняване на чужденци" Съгласно чл. 44, ал. 6 ЗЧРБ мярката се прилага, когато чуждият гражданин, възпрепятства изпълнението на заповедта или е налице

опасност от укриване. Директива 2008/115 също допуска принудително задържане, когато е налице опасност от укриване или чуждият гражданин избягва или възпрепятства връщането или извеждането.

В случая органът е посочил, че е налице опасност лицето да се укрие. Това е мотивирано и в предложението. Съгласно чл. 3, т. 7 от Директива 2008/115/ЕО "опасност от укриване" е наличието в конкретен случай на основания, които са породени от обективни критерии, определени в законодателството, да се смята, че гражданин на трета страна, по отношение на когото са образувани процедури за връщане, може да се укрие. Съгласно § 4в от Допълнителните разпоредби към ЗЧРБ, опасност да се укрие чужденец, спрямо когото е наложена принудителна административна мярка е налице, когато с оглед на фактическите данни може да се направи обосновано предположение, че същото ще се опита да се отклони от изпълнението на наложената мярка. От събраните доказателства се установява, че чужденецът доброволно се е отказал от предоставения му в България хуманитарен статут и нелегално е заминал за Х., пребивавал е нелегално в Кралство Б. откъдето е върнат. От поведението на жалбоподателя може да се направи извод, че целта му не е да получи закрила, а да стигне до 3. Европа, както е посочено и в предложението, въз основа на което е издадена процесната заповед. От показанията на бащата на Д. М. Х./ DAUD M. H. се установява, че той е напуснал България без да го пита и уведомява, от което може да се предположи, че родителите му не биха могли да го задържат в България, в случай, че той отново пожелае да избяга. Следователно в случая може да се направи обосновано предположение, че Съгласно чл. 3, т. 7 от Директива 2008/115/ЕО "опасност от укриване" е наличието в конкретен случай на основания, които са породени от обективни критерии, определени в законодателството, да се смята, че гражданин на трета страна, по отношение на когото са образувани процедури за връщане, може да се укрие. Съгласно § 4в от Допълнителните разпоредби към ЗЧРБ, опасност да се укрие чужденец, спрямо когото е наложена принудителна административна мярка е налице, когато с оглед на фактическите данни може да се направи обосновано предположение, че жалбоподателят ще се опита да се отклони от изпълнението на наложената мярка. В случая административният орган е обосновал наличие на хипотезата на параграф 1, б.а от чл.15 на Директива 2008/115, макар и да не се е позовал изрично на разпоредбата. По изложените съображения налице са материалноправните основания за издаване на заповедта, визирани в чл. 44, ал. 6 ЗЧРБ. Горният извод е в синхрон и с практиката на Съда на Европейския съюз, според която единствено в хипотезата, когато има опасност с оглед преценката на всеки конкретен случай поведението на заинтересованото лице да осуети изпълнението на решението за връщане под формата на извеждане, държавите членки могат за го лишат от свобода, като го задържат /за справка - решение от 10.03.2022 г. по дело С-519/20, т. 37/.

Изложените в жалбата доводи, свързани със ситуацията в С. и липсата на анализ относно продължителността на пребиваването на жалбоподателя в България са относими към законосъобразността на издадената заповед за налагане на ПАМ „Връщане“. С оглед неотложността на задържането, няма

как да бъде установена възможността за връщане преди издаване на заповедта, а следва да бъде установено и в случай, че се установи, че не може да бъде изпълнена, да се съобрази изискването на Директивата и да бъде освободен.

По гореизложените съображения, обжалваният административен акт е издаден от компетентен орган и в предвидената от закона писмена форма, спазени са приложимите процесуални и материалноправни разпоредби, поради което подадената жалба следва да се отхвърли като неоснователна.

С оглед изхода на спора, на основание чл. 143, ал.3 АПК, на ответника трябва да се присъди юрисконсултско възнаграждение в размер от 100 лв., на основание чл.24 Наредбата за заплащане на правната помощ и ЗПП и чл.78, ал.8 от ГПК.

Водим от горното, Административен съд София-град, Първо отделение, LXV състав,

Р Е Ш И:

ОТХВЪРЛЯ жалбата на Д. М. Х./ DAUD M. H., ЛНЧ [ЕГН], [дата на раждане] в Сирийската арабска република, гражданин на Сирийската арабска република, срещу Заповед № 53643-4697/ 30.10.2024г., издадена от директора на Дирекция „Миграция“ – МВР.

ОСЪЖДА Д. М. Х./ DAUD M. H., ЛНЧ [ЕГН], [дата на раждане] в Сирийската арабска република, гражданин на Сирийската арабска република да заплати на Дирекция „Миграция“ – МВР юрисконсултско възнаграждение в размер на 100 (сто) лева.

Решението може да се обжалва пред Върховния административен съд в 14-дневен срок от съобщаването му на страните.

Съдия: